

הסבירתי לו שאושרה לו תמיכה, והוא יקבל אותה לאחר שיתגייס — אך הוא סירב לשמוע. אז התחילו הוא ושמונת בני משפחתו שבאו איתו להתפרע, ונכנסו לסניף שהמתין. כשבאה הניידת, בעט ברביסמן המשרה, בנו גלן, שניסה להסביר לו ש"לטובתו, כדאי לו שיתגייס. רק בתחנת המשטרה אליה נילקת, הועלה בכוח על הסניף הצבאי שהביאו לקלט."

במי עבריאן מוראד היה סיפור שונה. "כשבאתי ללישכת הגיוס, שאלתי את ה"סמל" ראשון עזרא עובדיה מה עם התמיכה שלי, כי אבא שלי מרחיק רק 15 ל"י ליום, וחוזר ממני רק הוא עובד", סיפר. "הוא השיב לי ככה, באדישות, ולא כמו שהוא אומר פה שאמר לי על התמיכה. אני לא יודע מה היה למטה בין המשפחה שלי והשוטרים שהיו שם קודם, לפני הניידת. אבל כשראיתי אחר-כך את הרביסמן תומס את אבא שלי בגרון, שאלתי אותו למה הוא מתנהג ככה. הוא היה עצבני והסביר לי סטירה. לא התפרעתי ולא קיללתי. אני אף פעם לא מתנהג כך."

השופט, מנחם אילן, התרשם מרצונו העז לעזור למשפחתו. "הוא בחר נחמד מאוד" — קבע בספק דינו, בו הרשיעו בהתנהגות פרועה במקום ציבורי, ובתקיפת שוטרים בעת מילוי תפקידו, גזר עליו חודש מאסר-על-נתיב למשך שנה.

אלא שעבדיאן מוראד (19), לא יתפרע יותר בלישכת-הגיוס. חודשיים לאחר שחולל החליט משרד-הביטחון שלא כדאי להחזיק אפילו אותו לבד במדים. הוא שוחרר בגלל סיבות סעד.

עושים

שמות

פישלר קץ בשמו הלועזי. גם בני משפחתו נדגדו לו ללא הרף שיחליף את שם-המשפחה לשם עברי. "הצענו לו כחליליך את השמות פשר, שפראל, שפיר, אשפר, פינן וינון", סיפר מר זאב יעקבי (גליימן לשעבר), חבר ה"חזקה לעברות שמות שליד אחי"ם — אליה פנה מר פישלר בבקשת עצה. אחי"ם — איגוד לקידום אורח חיים ישראלי, קיים מאז 4 שנים, אולם הוועדה לעברות שמות לועזיים שלידו, פועלת רק מזה חצי השנה האחרונה, כשתפקידה העיקרי להציע שמות עבריים לבעלי שמות לועזיים.

"מאז תחילת פעולת הוועדה קיבלנו כ-500 מכתבים ששולחיהם מבקשים הצעות לשמות עבריים, ואנו עושים זאת ברצון וללא תמורה. רק באחרונה התחלנו לדרוש לשלוח יחד עם המכתב כולל תשובה" — סיפר מר יקותיאל עזרונג, מי שהיה מנהל בית-הספר המעורב הראשון לבנים ולבנות בתל-אביב, שהוא יוזם ומקים אחי"ם. הוועדה, המונה 5 פנסיונרים, שארבעה מהם היו מורים לעברית, מתכנסת ברחוב ביאליק 28 פעמיים בשבוע, ודנה בכל פעם בכ-10 בקשות.

לא מספר המלפנתים. למהודי בשם סק, שביקש שם בעל צליל דומה, הציעו: זכאי, נח, ויקים, סנה, סיני, שגיר, שגיב, שגיב.

לחיל שבזין הציעו את השמות: שפי, שפיר, שפרוני, בשן, בוק, זיר, ינוב, בר-גיב.

"אנחנו מתחשבים בבקשות מיוחדות ה"מתלחצות למכתב", מסבירים חברי הוועדה. יש כאלה הרוצים בשם בעל אות ראשוני נה זהה, או צליל דומה, וכדומה. פעם פנה אלינו מישהו וביקש להעניק לו שם שאינו נמצא בספר הסלפונים!"

גם שמות פרטיים רוצים היהודים לשנות. לפני כמה שבועות הגיע אלינו מכתב מצרפת, מספר מר עזרונג, ובו בקשה לשנות את השם מרסל לשם עברי. הצענו — מרים או מיכל. אנו משתדלים לתת בדרך כלל שמות פרטיים מקראיים.

מר יוסף איתאל (מקום טומשפולסקי), חבר הוועדה, רואה כמובלחם במיוחד את עברות שמו של מר גוסטרמן לגתרימון, ושל מר אלמפלד לאלפלט.

על דבר אחד מתאוננים חברי הוועדה: אנחנו מציצים כל-כך הרבה שמות, ולמרות שאנחנו מבקשים זאת, איש אינו מודיע לנו במה בחר!

אך הם משוכנעים, עליפי מספר הפניות הרב, שבאמת טוב שם טוב — משמן טוב.

מה קורה כששני מיליונרים נשואים מחליטים לעזור

אחרי: אלה גפטר כאשת-חברה

לפני: אלה גפטר כתופרת

הידידהתם ששול

כספי אליו נקלע. היה זה אלכס הכהן, מיליונר בלירות שטרלינג, קיבוצניק לשעבר וחניך השומר הצעיר, שהפך לאיש-עסקים ולגדולי מצליח, בעל עסקים נרחבים בארצות אפריקה.

פשרה על חצי מיליון

בתחילת שנות השישים, עמד אלכס הכהן במרכז של שערוריה כלכלית, שהסעירה את המדינה. הוא היה בעבר איש משרד-הביטחון. עד שנת 1961 מנהלה באפי-ריקה של חברת דיונגוף-מערב-אפריקה — חברת-סחר ישראלית עם ארצות מערב-אפריקה, ריקה, בה היו שותפות גם הממשלה, טול-בונה, צים והחברה המרכזית.

יום אחד התברר כי בימים שאלכס הכהן ניהל את עסקי החברה בניגוד, הוא קשר קשרים עסקיים רחבים עם חברות אפריקאיות ואירופאיות. לא כל העסקים עלו יפה. אבל באותם עסקים שהצליחו, הסב אלכס הכהן את השותפות על שמו הפרטי. בי-עסקים שנכשלו וגרמו להפסדים, השאיר אלכס הכהן כשותפת את חברת דיונגוף.

כך קרה, שבשעה שמאונה של דיונגוף הראה על הפסדים בסכומים שהוערכו מ-2.8 מיליון ל"י עד 2.8 מיליון ל"י, הפך אלכס הכהן עצמו למיליונר, שותף בשורה ארוכה של מפעלי-תעשייה באפריקה, ובעליהם של מפעלים ליצור מלט, נעליים וביגה.

כשכל העסק התגלה, פרצה שערוריה גור-ראה, בעקבותיה נאלץ אלכס הכהן להעביר את עצמו ואת משפחתו ללונדון. אבל שום הליכים לא ננקטו נגדו בארץ. אלכס הכהן היה מקורב לחוגי השלטון בישראל. כך, למשל, נזקקה לא פעם ממשלת ישראל ל-תיאורו בעסקים שונים בארצות אפריקה, ש-זהותה זכו בעצמאות, ושנוהגי המסחר הרגילים עדיין לא היו מקובלים בהן.

כעבור שנים תבעה חברת דיונגוף-מערב אפריקה מאלכס הכהן לפצותה בסכום של מיליון ל"י על הנזקים שגרם לה. בדיון פנימי הסכימו הצדדים להתפשר על סכום של חצי מיליון ל"י, במניות ובמזומנים שהחזיר אלכס לחברה.

לאחר כמה שנות גלות בלונדון, הח-

מירוןר הוגו שווארק

ששכני

מירוןר אלכס הכהן

אחדהתם ששול

פ עם, בימים הטובים, כשעוד לא המציאו את מס'התנות, נהגו האצילים ושועי-הארץ להעניק לנסיכות-לבם סירות, אחוזות או מיבצרים כשי. היום הם יכולים לתת במתנה מקסימום — בוטיק ברחוב דיונגוף, וגם זאת עלידי סידור הלוואה נוחה בבנק, עם ריבית.

הבוטיק של אלה גפטר, ללא ספק החדיש והמהודר בבוטיקים בתל-אביב, מתנוסס ב-מרכז רחוב דיונגוף בתל-אביב, שם נפתח רק לפני שבועות מספר, אלא שתוך זמן קצר זה, הפך בוטיק אלה גפטר לזירה של התרחשויות, שלא נגזו באופן ישיר בכדי-רת או בתיכנון שמלות דווקא.

כך, למשל, הפכה בעלת הבוטיק עצמה, האופנאית אלה גפטר, לסלע מחלוקת בין שני מיליונרים ישראליים, שהתחרו ביניהם על הזכות לגמול לה טובות ולעשות עימה חסדים. אחד מאותם מיליונרים, מצא השבוע את עצמו, נתבע יחד עם אלה גפטר עצמה, בתביעת נזיקין על הוצאת לשון-הרע, על סכום של 25 אלף ל"י.

הדומים ומיליונרים

ל הצרות של אלה גפטר עם המיליונרים החלו בגלל שאיפתה להשלים את יריעת הצרפתית שלה. עד אז היתה אלה, אשה בשלה, דקת-גוף ואדמונית, עקרת בית ואם שעלילותיה לא הועמדו באור ה"זרקורים. היא היתה נשואה לעורך-דין, עבד-דה כפקידה ובשעות-הפנאי שלה הקדישה את עצמה לתחביבה — חפירת שמלות.

בשערי הצרפתית שהתקיימו בבניין שג-רירות צרפת בישראל, פגשה אלה את מר-דכי ("מוטקה") אבירם, אחד משלושת ה"שותפים של הבוטיק ריפ"י, שנמצא על סף פירוק השותפות עם חבריו, חיפש אופנאית שתנהל לו את העסק שלו. הוא מצא את אלה, שעברה לנהל את הבוטיק.

מה שקרה בין השניים בחודשי עבודתם המשותפת, עד ששיטר מוטקה יום אחד את אלה מעיסוקו, הוא חומר שישמש נושא ל-בירור התביעה המשפטית שהוגשה בנושא זה. מה שלא נוגע לתביעה, הוא, שבאותה תקופה הפכה אלה גפטר מדמות אלמונית לאשת-חברה ידועה, שתמונתה ודבריה פורסמו בעיתונים; שמעגל הידידים-האשימים שלה, בעיקר בחוג המיליונרים, התרחב; ש-מספר הכשטי יהלומים שעל אבריה ה-דקים גדל והלך — ומה שחשוב יותר: ש-חיי המשפחה שלה נהרסו והגיעו ליד-גירושין מבעלה.

יום אחד, במסיבה פרטית, הכירה אלה, באמצעות ידידתה הטובה, מיליונר חדש, ש-נראה כעשוי לחלק את ריפ"י מהסכר ה-